

[Ole Bjørn Kraft.]

være blevet givet følgende Karakteristik af den højtærede Udenrigsminister: Dr. Munch er ingen Person, han er et Princip, og naar Princippet kommer i Strid med Kendsgerningerne, maa Kendsgerningerne vige. Efter de Udtalelser, den højtærede Udenrigsminister fremsatte her fra Folketings Talerstol forleden Dag, forekommer det mig, at denne Karakteristik truer med at blive bekræftet af Kendsgerningerne.

I vor Betænkning har det ærede Medlem Hr. Parkov og jeg skrevet, at Regeringsforslaget vil være egnet til at vække Mistillid til vor ubetingede Neutralitet. Det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen betegnede dette Udtryk som en ganske uklar og bagvendt Tankegang, thi da jeg ikke har kunnet være enig med det ærede Medlem i en eneste af de Betragtninger, han har fremsat, vilde jeg naturligvis være blevet ængstelig, hvis denne Udtalelse ikke havde vakt hans Modvillie. Der er imidlertid ikke fremkommet nogen som helst Grund, som kan faa os til at fravige vor Opfattelse, og de Udtalelser, som foreligger fra udenlandsk Side, og som aabenbart har hensat baade Udenrigsministeren og det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen i en stærk Urotilstand, bekræfter for os, at allerede Fremsættelsen af Forslaget har vakt Mistillid vil vore hæderlige Hensigter. Udtalelserne herom er utvetydige nok fra fremtrædende Side, baade russisk, tysk og engelsk. Som karakteristisk for de Synspunkter, der gør sig gældende fra tysk Side og sikkert ogsaa fra russisk Side, kan jeg nævne en Udtalelse i „Dresdener Nachrichten“, i hvilken det bl. a. hedder:

„Hvis Danmark gaar over fra at være en bevæbnet neutral Magt til at være ubevæbnet, forringes væsentligt de tre skandinaviske Landes Betydning som Garanti for Østersøens Frihed, og den europæiske Ligevægt forrykkes Man skyder ikke forbi Maalet, naar man antyder, at engelsk Indflydelse er med i Spillet. Danmark bliver derved en Vasalstat af England.“

Fra engelsk Side er man lige saa urolig med Hensyn til Fremtidsudsigterne og tilbøjelig til at betragte den danske Afrustning som stridende imod de engelske Interesser. Typisk for denne Betragtning var jo den Udtalelse, som Admiral Bridgeman fremsatte i „Berlingske Tidende“ forleden. Resultatet af Regeringsforslagets Gennemførelse vil derfor blive en almindelig Uro omkring vor Stilling, en almindelig Usikkerhed om, hvad vi vil, en stadig lurende Mistanke

om, at andre vil vide at drage Fordel af vor Selvopgivelse. Og her kan det jo ikke nytte, som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen og den højtærede Udenrigsminister synes at ville, at skubbe disse Statsmænds Udtalelser til Side med en Bemærkning om, at det er jo kun Udtalelser, man kan høre fra Højre-Side, og med den Betragtning, at disse Statsmænd ikke kan tænkes at have nogen større Viden om danske Forhold eller de Spørgsmaal, som de udtaler sig om. Rent paradisk og komisk virker det jo, naar man tænker paa, at den Mand, det i første Række drejer sig om, er Englands tidligere Udenrigsminister Austin Chamberlain. Ejendommeligt virker det for det første, fordi denne Mand jo ikke er en Mand, som det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen og den højtærede Udenrigsminister ved andre Lejligheder vil skubbe til Side som en nichtswürdig Person, hvis Meninger og Raad der ingen Grund er til at tage Hensyn til, en Mand som ikke har nogen Position i den internationale Bevægelse for Fred og Forstaaelse, thi netop denne Austin Chamberlain er jo, om jeg saa maa sige, Hovedophavnsmanden til den Locarno-Traktat, som baade den højtærede Udenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen i den Periode, da vi sidst behandlede Afrustningsforslaget, var saa glade for og med saa stor Styrke henviste til. Han er maaske en af de nulevende europæiske Statsmænd, der har gjort mest for Fredens og Forstaaelsespolitikens Sag i Europa i Perioden efter Folkeforbundets Stiftelse. Ham kan man sandelig ikke paa den Maade skubbe til Side og sige: Det har ikke nogen Betydning. Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen sagde: Det betyder ikke noget, hvad en saadan Mand siger. Det ærede Medlem har aabenbart dermed ment at udtale noget meget fældende for Austin Chamberlain. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at han tværtimod har udtalt noget i høj Grad fældende om sig selv.

Vi maa betragte en saadan Udvikling som i høj Grad ulykkelig og faretruende, saa sandt som vi med alle andre danske Partier altid har betragtet det som en Hovedopgave for dansk Udenrigspolitik at skabe og bevare den mest ubetingede Tillid til vor Upartiskhed og Neutralitet. Efter vor Opfattelse er Upartiskhed og Neutralitet ikke blot en Ret for os, men ogsaa en Pligt. Dermed vil jeg have sagt, at ikke blot krigsførende Stater og andre Stater har Forpligtelser overfor os, men at vi ogsaa har Pligt til at optræde saaledes